

Oikaisuvaatimus kaupunginlakimiehen päätökseen § 1/2024 (Vahingonkorvausvaatimus (uimahallissa sattunut vahinko))

KH 15.04.2024 § 60

119/03.06.02.00/2024

Lisätiedot:

kaupunginlakimies Lena Filipsson-Korento, puh. 050 354 0121
etunimi.sukunimi@kauniainen.fi

Vahingonkorvausvaatimuksen tekijä on määräajassa hakenut oikaisua kaupunginlakimiehen tekemään vahingonkorvauspäätökseen § 1/2024, jossa kaupunginlakimies on päättänyt, ettei hakijalle korvata aiheutunutta vahinkoa. Mainittu korvauspäätös on **oheismateriaalina**.

Hakija on oikaisuvaatimuksessaan esittänyt 1), että uimahallin valvoja on antanut virheellistä tietoa siitä, että uimahallissa tapahtuneesta vahingonteosta uhri ei voi asettaa tekijää vastuuseen. Lisäksi hakija on esittänyt 2), että uimavalvoja ei puuttunut asiakkaan häiritsevään toimintaan, eli ei huomauttanut selkäuintia harrastaneelle uimarille, että siitä seuraa vaaratilanne samalla radalla vesijuoksijoita kohtaan. Mikäli vahingontekijä olisi edennyt muulla uintitekniikalla kuin selkäuinnilla, tapaturmaa ei olisi sattunut. Hakijan mukaan uimavalvojen tulee puuttua asiakkaiden mahdolliseen häiritsevään toimintaan. Oikaisuvaatimuskirjelmä on **oheismateriaalina** (ei julkaista).

Voitaneen olettaa, että hakija oikaisuvaatimuksessaan vaatii hänelle aiheutuneen vahingon korvaamista kokonaisuudessaan (158,42 euria, alkuperäisessä vaatimuksessa esitetty virheellisesti yhteenlaskettu määrä 157,50 euroa).

Kyseinen uimavalvoja on antanut asiassa seuraavan lausunnon:

”1) Iskun kohteena ollut asiakas vaati tapahtuneen jälkeen poliiseja paikalle. Vastasin että toki näin voidaan tehdä, mutta annoin oman henkilökohtaisen mielipiteeni siitä, että tapaus vaikuttaa asiakkaan kertoman perusteella kertaluonteiselta vahingolta ja poliisin paikalle tulo ei välttämättä vie asiaa eteenpäin. En ole siis missään vaiheessa kieltänyt soittamasta poliisia paikalle. Tämän jälkeen asiakas kysyi, voinko estää vahingontekijää poistumasta hallista tai kerätä henkilötiedot talteen. Vastasin, että minulla ei ole toimivaltaisille viranomaisille (poliisi) suotua oikeutta pakottaa ketään voimakeinon odottamaan poliisia tai vaatia henkilötietoja.

2) Tässä asiassa myönsin asiakkaalle, että minulta oli kyseinen nopeasti tapahtunut tilanne jäänyt huomaamatta. Saatuni tietää tapahtuneesta, selkäuintia uinut asiakas oli jo ehtinyt poistua allastiloista. Toki jos kyseinen asiakas olisi ollut vielä allastiloissa, tästä olisi käyty jatkoselvittelyt. Tilanteen harmillisuudesta huolimatta pidän tapahtumaa inhimillisenä virheenä. Toisaalta radalla ei ole erikseen kielletty mitään tiettyä uintitekniikkaa. Tämä tapaus on myös omalta kohdaltani ensimmäistä laatuaan, joten aiemmin vastaavanlaista tapahtumaa ei ole keskiviikkoisin klo 15.30-17.30 tapahtunut. Omassa toiminnassani aion kyllä jatkossa herkemmin muistuttaa selkäuimareita mahdollisista vaaratilanteista edellä mainittuna ajankohtana.”

Kuten kaupunginlakimiehen korvauspäätöksestä ilmenee, kaupunki ei ole vastuussa uimahallin toisten asiakkaiden käytöksestä, ellei kaupungin puolella

voida osoittaa jotain tahallista tai tuottamuksellista toimintaa (laiminlyöntiä) aiheutuneeseen vahinkoon liittyen. Mikäli uimavalvojan toiminnassa olisi havaittavissa esim. laiminlyöntiä ohjeistuksessaan tai puuttumisessaan toisen asiakkaan toimintaan, kaupungille voisi tästä syntyä korvausvastuu. Voidaan sinänsä yhtyä siihen oikaisuvaatimuksessa esitettyyn, että uimavalvojen tulee puuttua asiakkaiden mahdolliseen häiritsevään toimintaan.

Hakija on kertonut saaneen yllättäen nyrkin iskun takaraivoon ja että tapahtuneen aiheutti selkäuintia harrastanut isokokoinen miesuimari, joka ei katsonut onko rata vapaana selkäuintia ajatellen. Hakija ei kuitenkaan ole kertonut mitään sellaista mikä viittaisi siihen, että toinen asiakas olisi uinut selkäuintia pitkään, tai että hakija olisi itse huomauttanut tästä asiakkaalle tai uimavalvojalle. Uimavalvoja on kertonut, ettei ollut huomannut kyseistä nopeasti tapahtunutta tilannetta.

Edellä olevan perusteella on pääteltävissä, että tilanne on todennäköisesti syntynyt varsin nopeasti. Jotta uimavalvojan kohdalla voisi osoittaa laiminlyöntiä tai tuottamusta, hänellä olisi pitänyt olla kohtuullinen aika reagoida tilanteeseen. Korvausvaatimuksen esittäjällä on näyttötaakka väitteensä tueksi. Voidaan katsoa, ettei asiassa ole osoitettu uimavalvojan toimineen kohdassa 2) mainitun osalta sellaisella tavalla, että kaupungille syntyisi vahingonkorvauslain mukainen korvausvastuu sillä perusteella.

Mitä tulee hakijan kohdassa 1) esittämään väitteeseen, niin keskustelun sisällöstä vallitsee osapuolten kesken erimielisyyttä. Näin ollen on jäänyt epäselväksi, onko uimavalvoja ohjeistanut hakijaa väärin vai onko väärinkäsityksestä kyse. Todettakoon, että vaikka uimavalvoja olisikin ohjeistanut väärin, se ei oikeuttaisi korvaukseen siitä vahingosta mistä hakija on esittänyt korvausta, koska toiminnan tulee olla syy-yhteydessä tapahtuneeseen vahinkoon. Kyseinen keskustelu on käyty vahingon tapahtumisen jälkeen.

Mitä tulee esitettyyn korvausvaatimukseen, voidaan todeta, että korvausvelvollisuus kattaa lähtökohtaisesti vain julkisen terveydenhuollon palvelujen käyttämisestä perittävät kustannukset. Asiakasmaksuasetuksen (912/1992) 7 §:n perusteella olisi perusteltua korvata enintään 31,60 euroa lääkärikäynnistä. Koska julkinen päivystyspoliklinikka olisi löytynyt lähempänä, on myös vaatimus matkakulujen korvaamisesta osittain perusteeton. Näin ollen hakijalle ei muutenkaan voitaisi korvata enempää kuin yhteensä 44,07 euroa vahingosta (31,60+6,42+6,05).

Kaupunginjohtaja Christoffer Masar:

Kaupunginhallitus päättää olla hyväksymättä tehtyä oikaisuvaatimusta ja pysyttää kaupunginlakimiehen tekemän päätöksen § 1/2024 14.3.2024.

Päätös:

Päätösehdotus hyväksyttiin.

Oheismateriaali:

Kaupunginlakimiehen päätös § 1/2024
EI JULKAISTA - Oikaisuvaatimus

Jakelu:

Vahingonkorvausvaatimuksen tekijä